

масло, тогава нѣма да стигне ни вамъ; ни намъ, подобрѣ идете, си купете, колкото ви е потребно.“ Доклѣ ходили тѣ да купувать масло, дошълъ младоженека-тъ. Оня, които были готовы, влѣзли наедно съ него да празнувать свадбѣ-тъ и затворили подиръ себе врата-та. Послѣ дошли и други-тъ дѣвицы; но като нашли врата-та затворены, тыя говорили: „господи, господи, отвори ни.“ Но жениха-тъ отговорилъ: „азъ не вы знаѣ.“

„И така бѣдете готовы,“ присовокупилъ Исусъ Христосъ, зачтото не знаете ни деня, ни часа, въ който Сынъ человеческий ще дойде“ (сирѣчь: да сѣди живы-тъ и мъртвы-тъ).

ГЛАВА LIX.

Притча за богатия и за Лазаря.

Като продължавалъ да поучава народа, Исусъ Христосъ казалъ още и слѣдующѣ-тъ притчѣ.

„Въ единъ градъ имало богатъ человекъ, който ся облачалъ всякога въ багряницѣ и въ тънко платно, всѣкий день ся веселилъ и пировалъ. Имало такожде и единъ сиромашъ, по имя Лазарь; той былъ навсѣдѣ покрытъ съ раны и лежалъ прѣдъ врата-та на богатия; но нему ничто не давали; само псета-та доходяли и му лизали раны-тъ. Сиромаша-тъ умрѣлъ, и Ангелы-тъ му отнесли душѣ-тъ на лоно Авраамово. Такожде умрѣлъ и богатия-тъ и погребли го великолѣпно. Когато ся намиралъ въ мѣкѣ-тъ во адѣ, богатия-тъ си вдигналъ погледы-тъ на горѣ и видѣлъ изда-лече Авраама и Лазаря на лоно-то му. „Отче Аврааме!“ из-викалъ той, „сожали ся за мене! испрати Лазаря да си намокри во водѣ края на пѣрста си и да прохлади языка ми. — Азъ страдаѣхъ злѣ въ тоя пламень.“ — „Сыне мой,“ отговорилъ Авраамъ, „помини, че си ся наслаждавалъ на всѣко благо земно во время-то на живота си, а Лазарь е страдалъ. Сега ся той